

Türkiye Kimya-İş

TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

ATATÜRK'ÜN BURSA NUTKU

TÜRK GENCİ, İNKILÂPLARIN VE REJİMİN SAHİBİ VE BEKÇİLERİDİR. BUNLARIN LUZUMUNA, DOĞRULUĞUNA HERKESTEN ÇOK İNANMIŞTIR; REJİM VE İNKILÂPLARI BENİMSENMİŞTİR. BUNLARI ZAYIF DÜŞÜRECEK EN KÜÇÜK VEYA EN BÜYÜK KIPIRTI VE BİR HAREKET DUYDU MU; BU MEMLEKETİN POLİSİ VARDIR, JANDARMASI VARDIR, ORDUSU VARDIR, ADLİYESİ VARDIR DEMİYECEKTİR. HEMEN MÜDAHALE EDECEKTİR VE KENDİSİ ESERİNİ KORUYACAKTIR. POLİS GELECEKTİR, ASIL SUÇLULARI BIRAKIP SUÇLU DİYE ONU YAKALIYACAKTIR. GENÇ, POLİS HENÜZ İNKILÂP VE CUMHURİYETİN POLİSİ DEĞİLDİR DİYE DÜŞÜNECEK FAKAT ASLA YALVARMIYACAKTIR. MAHKEME ONU MAHKÛM EDECEKTİR. GENE DÜŞÜNECEK DEMEK ADLİYEYİ ISLAH ETMEK, REJİME GÖRE DÜZENLEMEK LÂZIM DİYECEK. ONU HAPSE ATACAKLAR, KANUN YOLUNDAN İTİRAZINI YAPMAKLA BERABER... MECLİSE TELGRAFLAR YAĞDIRIP HAKLI VE SUÇSUZ OLDUĞU İÇİN TAHLİYESİNE ÇALIŞILMASINI, KAYIRILMA-

(Devamı 7. sayfada)

K. Atatürk

Midil Tipi'de oturma grevi

Cevizlide kurulu Midiltipi Zirai İlâçlar Fabrikasında çalışan Kimya-İş Sendikası üyeleri ücretlerinin geç verilmesinden ötürü 14 Kasım 1968 gününden itibaren oturma grevine başlamışlardır.

İşçilerin bu hareketi karşısında işveren Veysi Midil yeni işçilerle işyerini çalıştırmağa, çalışmayan işçileri işten çıkartmağa kalkışması üzerine bazı üzücü olaylar meydana gelmiştir.

Oturma grevi ile bir be yanat veren Baştemsilci Hüseyin Celep, işveren ücretlerimizi vermemekle biz işçileri açlıkla karşı karşıya bırakmıştır. Aç olan bir işçiden hiç bir kimse çalışma bekleyemez, karnı tok olan işveren açların derdini kasden anlamıyor demiştir. Olayı Kimya-İş Sendikası yöneticileri çok yakından izlemektedirler.

Amerika'da ikinci konfederasyon kuruluyor

Bizde Türk-İş nasıl işçi sınıfına ihanet ederek gerçekleri tepmişse, Amerika'da da bizim Türk-İş'e ağababalık eden AFL-CIO Konfederasyonu Amerikan işçisine aynı ihanetleri yapmıştır ve yapmakta devam etmektedir. Bu çıkmaza bir yola baş vurmak için Amerikanın en güçlü sendikalarından UWA (Amerikan Metal İşçileri Sendikası ile Amerikan Sürücüler Sendikası bir araya gelerek kısa adı ile ALA (İşçi Hareketi İçin Birlik Teşkilâtı) yı kurmuşlardır. Bu bir anlamı ile Disk'in kurulmasından önce kurulan SADA ya benzemektedir. Bu teşkilât çok yakında ikinci bir konfederasyon haline gelecektir. ALA ya son olarak ICF ye bağlı devrimci bir sendika olan Amerikan Kimya İşçileri Sendikası da katıldığını resmen açıklamıştır. ICWU yani Amerikan Kimya İşçileri Sendikası Genel Başkanı olan Walter Mitchel bütün çalışmalarını Amerikan İşçilerinin devrimci niteliğe kavuşması için yapmaktadır.

ALA nın kurulmasında en büyük emeği geçen UWA yani Amerikan Metal İşçileri Sendikası Genel Başkanı olan Walter Reuther Amerikan hükümetinin Vietnam politikasına karşı çıkarak, politikacılara satılmış AFL-CIO Konfederasyonu yürütme kurulu üyeliğinden istifa etmek cesaretini göstermiştir.

Bizde Türk-İş ne nanem bir şeyse, Amerikada İşçi Sendikaları Konfederasyonu AFL-CIO da öyledir. Bizde Türk-İş sırtını nasıl işverenlere ve iktidar partilerine dayamışsa, nasıl direnme haklarını kullanan Derbi işçilerini polise şikâyet etmedi diye Derbi işverenini «İstenme yen İşveren» ilân etmişse AFL-CIO da öyle şeydir. AFL-CIO Vietnam'daki haksız savaşın devam etmesinden yana olduğunu açıkça söylemiştir. Sebep olarakta neyi gösteriyor bilir misiniz? Eğer Vietnam Savaşı biterse silâh ve tank yapan fabrikaların işçileri işsiz kalırmış. Bazı Amerikan Senatörleri Vietnamdaki ölenlerin kanları ve canları pahasına işçilere iş açılacağına lânet olsun diye AFL-CIO idarecilerine karşı çıktılar.

Amerikan Gizli Casusluk Teşkilâtı ile işbirliği mi istersiniz. Amerikadaki dev şirketlerin patronları ile birlikte kurulan teşkilâtlar yoluyla geri kalmış ülkelerin sendikacılarının beyinlerini yıkamak mı istersiniz. Moskova — Komünizm ticareti mi istersiniz her şey vardır bu kiralık AFL-CIO Konfederasyonunda. Yani bizim olmayan Türk-İş'in ağababalarında. Türkiyede olduğu gibi bu rezil durum Amerikada da devam edemezdi. Amerikan işçileri ve onların bazı önderleri bir birlik kurmanın zamanı geldiğini hissederek ALA yani İşçi Hareketi İçin Birlik adında bir teşkilât kurdular. 1.5 milyona yakın üyesi olan UWA (Amerikan Metal İşçileri Sendikası) ile 1 milyon 800 bin üyeye sahip Amerikan Sürücüler Sendikası ALA yı kurdular.

Bu kuruluşa 2 milyon üyeye sahip ICF ye bağlı Amerikan Kimya İşçileri Sendikası da katılarak kuruluşu güçlendirdiler. Bu sendikayı Amerikan Lâstik İşçileri Sendikası, Batı Sahili Dok İşçileri Sendikası ve ünlü Birleşmiş Maden İşçileri Sendi

(Devamı 7. sayfada)

YUMRUK

HATİCE VE NETİCE

Bay İsmail, duyduğuma göre demişsiniz ki; biz zengin sendikayız.. Kasalarımız ağzına kadar para dolu.. Bir açtık mı herşeyi altüst ederiz... Ve aynı zamanda bizler hükümetle ve işverenlerle eleleyiz. Yani yediğiniz yemek çaldığınız emek... Çok doğru.

Ama ne var ki, Bay İsmail yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Evet mumunuz tam yatsıya kadar yandı. Başta TPAO Batman olarak her tarafta çatır çatır dökülüyorsunuz. Bu gidişle sonunuz belli. Hani atalarımız boşuna söylememişler (Haticeye değil, neticeye bak.) Eeee ne yapalım suç sende. Sen neticeye değil, 18 yaşındaki Haticeye bak tın.

M. B.

İnsafsızca sömürülen Veyis Çevik

Gerek bültenlerde gerekse, Petrol-İş gazetesinin 20 Eylül 1968 tarihli nüshasında bir mahkeme kararına sen dikamızla ilgili hatalı ifadeye dayanarak ve bu arada Veis Çevik bir sömürü aracı olarak kullanılmaktadır. Bu konu ile ilgili aşağıdaki açıklamayı yapmayı gerekli bul-duk.

GERÇEKLERE UYMAYAN İFADE.

1. Kimya-İş Sendikası ilk defa 1956 yılında 9 ilâç işçisi arkadaşımız tarafından kurulmuştur. Kimya-İş Sendikası Türkiyede kurulan tam anlamı ile kimya işçilerini bünyesine alan tek ve ilk sendikadır. 1962 yılına kadar kimya ve petrol işkolları tamamen ayrı birer işkol larıydılar. Yani Kimya-İş Sendikası ile Petrol-İş'in arasında her hangi bir rekabet yoktu. Hatta geçmiş devirlerde her iki sendika arasında ilişkilerin çok kardeşçe yürütüldüğünü sendikacılık çevreleri çok iyi hatırlamaktadırlar.

2. Kimya-İş Sendikasını kuran 9 arkadaşımızdan hiç biri Petrol-İş'ten ayrılarak Kimya-İş'i kurmamışlardır. Ve kuramazlardı. Çünkü Kimya ve Petrol işkolları tamamen ayrıydılar. Tıpkı bir ilâç fabrikasında Mensucat işkolunda kurulu olan sendikanın toplu iş sözleşmesi yapamayacağı veya teşkilâtlanamayacağı gibi.

3. Kimya-İş Sendikası ile Petrol-İş arasındaki rekabet 1962 yılından sonra hızlanmağa başlamıştır. Bu ayrılığın başlamasında petrol şirketlerinin el altından besledikleri ve geri kalmış ülkelerin petrol sendikalarını satın almayı amaç bilen kukla bir federasyon olan IFPCW'-nun parmağını sokması sebep olmuştur. IFPCW hakkında işverenlerden ve kaynağını açıklayamadığı yerlerden gizli para almak suçundan Amerikan Senatosu tahkikat açmıştır.

Şakir SENER

1 Nisan 1964 yılın da Sendikamızda göreve başlamış, teşkilâtlanma servisin de ORGANİZATÖR olarak 12 Ekim 1966 yılına kadar çalışmıştır.

Veyis ÇEVİK

19 Ekim 1966 tarihinde Teşkilâtlanma Servisine ORGANİZATÖR olarak alınan V. Çevik bu görevinde 22. Şubat 1967 tarihine kadar istihdam edilmiştir

SENDİKAMIZLA İLİŞKİSİ KESİLENLER HAKKINDA AÇIKLAMA

Genel Merkezimizde istihdam edildikleri sırada bazı sebeplerden ötürü işlerine son verilenlerle ayrılan büro personelinin, Genel Merkezimizle ilişkilerinin kesilmiş olmasına rağmen, Sendikamız üyelerinin çalışmakta oldukları işyerlerine giderek, Sendikamız adına konuşmalar, teşkilâtlanma işlemleri ve sözleşme yetkisi için pazarlıklar yaptıkları, üyelerimiz tarafından Genel Merkeze bildirilmiştir. Genel Merkezimiz, Sendikamızla ilişiği kesilmiş olan kimselerin, üyelerimiz tarafından herhangi bir tereddüte düşülmemesi için isimlerinin ve sıfatlarının açıklanmasını teşkilâtımın aydınlatma bakımından faydalı bulduğu; Şakir SENER, Mahmut BİLGİÇ, Veyis Çevik, Ferhan MERİH, Ahmet ŞENER ve Kemal ATASOY'un Sendikamızla hiç bir ilişkileri bulunmadığını sayın üyelerimize ve kardeş sendikalarla işverenlere duyurur.

(PETROL—İŞ).

Roche iş yerinden çıkartılan Veyis Çevik bir süre Petrol—İş Sendikasında organizatör olarak çalıştırılmıştır. Fakat ne dense sonradan Petrol—İş Sendikasının demirbaş yöneticileri tarafından işten çıkartılmıştır. Veyis Çevik'in Petrol—İş'ten çıkartıldığını iftiharla beyan eden Petrol—İş gazetesinin kilişesini aynen yayınlıyoruz. Şimdi Petrol—İş'in demirbaş yöneticilerine soralım da cevap versinler? Madem Veyis Çevik'i bu kadar çok seviyordunuz da neden tıpkı Roche işvereni gibi kendisini işten çıkarttınız? Eğer Veyis Çevik sendikada çalışmayı çok güç bulupta ayrılmak kararını vermiş olsaydı, kendisine herhangi bir işyerinde uygun bir işte mi bulamazdınız? Hlabuki Veyis Çevik alda tılarak Petrol—İş sendikasından çıkartılmıştır.

İşçilikle ilgisi olmdaığı halde danışıklı dövüş şekliyle Petrol-İş'teki görevinden istifa edip 20 bin TL. aşkın ihbar ve kıdem tazminatını alıp, gene danışıklı döğüş olarak Pilma-Tudor fabrikasında işe başlayıp birinci gün işyerinde bol bol rezim çektirip ve on gün sonra da kılıfına uygun bir şekilde Petrol—İş Sendikasına Genel Sekreter olan Özkal Yici'ye bulunan cinsten bir iş te mi ayarlayamadılar? Veyis Çevik'e herhangi bir fabrikada iş bulmak, Özkal Yici'ye iş bulmaktan daha kolaydır.

VEYİS ÇEVİK PETROL-İŞ'E KARŞI ÇALIŞTI VE HALEN PETROL-İŞ'E KARŞI ÇALIŞMAKTADIR

Petrol—İş sendikasından çıkartılan Veis Çevik, hemen sonra Petrol—İş'e rakip olan Petil—İş Sendikasında çalışmıştır. Bilindiği gibi Petil—İş Sendikası Petrol—İş'in yetiştirdiği başarılı sarı sendikacı Şakir Şener kurmuştur.

Veis Çevik Şakir Şenerle bir likte uzunca bir zaman çalıştık tan sonra aralarında çıkan bir ihtilâf yüzünden Petil—İş'ten ayrılmıştır. Ve halen Türpek—İş Sendikasında çalışmaktadır.

Şimdi gene Petrol—İş'in Demirbaş yöneticilerine soralım! Veis Çevik son çalışmaları ile Petrol—İş'e karşı çıkmıştır. Ve halen Petrol—İş'e karşı çalışmaktadır. İşin tuhafı (eğer bir karar almadılarsa) Petrol—İş'in de üyesidir.

Petrol—İş sendikası sadece Ziya Hepbir'in diktatörlüğüne karşı çıktıkları için birçok kişi haysiyet divanına verilerek ihraç edilirken ve bu ihraçlarda prensiplere sadakat diye gösterilirken, neden Petrol—İş'e karşı çalışan Veyis Çevik'i ihraç etmek cesaretini gösteremediniz? İşin diğer cephesi madem Veyis Çevik Petrol—İş'i bu kadar çok seviyordu da niçin kar şısına dikilerek başka sendikalarda çalıştı? Veyis Çevik bir anlamda haklıdır. Çünkü evinin ekmeğini temin etmek zorundadır. Suçlu olan kişiler bir paçavra gibi attıkları ve insan muamelesi yapmadıkları Veyis Çevik'i sırası geldiğinde insafsızca sömürmeğe çalışan Petrol—İş Sendikasıdır. Eğer bu dava söz konusu olmasaydı Petrol—İş'in Veyis Çevik'i hatırlamak aklının köşesinden bile geçmezdi. Nasıl geçsin kardeşim Veyis Çevik ekmek davasında, bey efendiler rahat koltuklarında keyf davasında.

GERÇEKÇE - ERKEKÇE

Pirimli sendikacılık

Kabahatını saklayanlar korkaklardır!. Bu deyiş kendi kabahatını saklayanlar için olduğu kadar başkalarının kabahtanı saklayanlar için de doğrudur. Türkiye'de sendikacı nınlı bazı eyyamcılar suç işlemektedirler. Yani kabahatlılar yığınıdırlar bazı sendikacılar. Bu suç, yasaları çiğneyerek değil, fakat emekçilerin sınıfsal çıkarlarını komprador sultanlarına peşkeş çekerek işlenmektedir. Onun için de bu suça tarihsel suç denilebilir. Hoş, arasıra yasaları çiğneyerek, ama komprador sultanlarının yararına çiğneyerek suç işleyenleri de yok değildir ya. Bu pek göze çarpmaz. Çarpmaz da emekçilerin yararına çiğnemelerde göz çıkarır! Neyse bir bakıma da öyle olmalı. Öyle olmazsa çelişme, öyle olmazsa sınıf mücadelesi olur mu? Çelişme ve sınıf mücade lelerinin olmadığı toplum âtıl ve gevşek bir toplumdur. Uyuşuk bir toplumdur giderek. Ki böylesi uyuşuk toplumlar, kompradorlardan çok onlara yardakçılık edenlerin hoşuna gider. Böylesi uyuşuk toplumlar kompradorların emir ve hizmetlerinde koşup duran sendikacı ağalarının işine yarar. Bizde üzülerek söylemek gerekirse bizim istediğimiz dinamizme, eyleme kavuşamamıştır emekçi kardeşlerimiz. Kavuşamamıştır ki ortalıkta bir sürü sendika ağası dolaşıyor. Kavuşamamıştır ki, bizim öz çıkarlarımızı ucuz ya da pahalı primler karşılığında hem de bizleri uyutmak pahasına patronlara peşkeş çeken satılmışlar vardır. Düşünebiliyor musunuz, eylemci, dinamik toplumları.. Ve düşünebiliyor mu sunuz böyle toplumlarda sendika ağalarını? Düşünemezsiniz, çünkü, öyle toplumlar kendilerine ihanet eden patron yardakçılarını önce kendileri cezalandırır! Onları önce ken disi saf dışı eder, orta yere kor, bırakır. Zaten böyle toplumlarda cesaret edip de patrona köpeklik eden üçkâğıtçı grubu çıkmaz. Şimdi çıkabiliyorsa kabahat bizimdir, bizim ge reği kadar uyanık bulunamamamızdadır.

Ve kardeşler, ve dostlar.. Çevrenize keskin gözlerle bakınız.. Keskin gözlerle bakınız ki yerli kompradorlardan sonra bir de Amerikan kapitalistlerine kadar prim aşkıyla uzanmış meretleri görebilesiniz! Onlar ki katmerli prim sevdalıları, bırakın bugünkü çıkarlarımızı, daha yüzyıl son raki çocuklarımızın, torunlarımızın çıkarlarını bile şimdiden gölge yere atmak çabasındadırlar. Onlar ki gelecek kuşakları bile uykuda bırakacak bir çıkar savaşı içindedirler. Siz neden kendi çıkarlarınıza olan savaşa katılmazsınız? Bu so rum Amerikan sendikaları, evet Amerikan tröstlerinin emrindeki sendikalar ile işbirliği ve uzun vâdeli bir uyutma ya tırımını yapan Petrol-İş'in üyelerinedir. Onlar bir an önce devrimci örgütte yerini almak durumundadırlar. Devrimci örgüt demek, emekçi örgütü demektir. Emekçinin bin yıl sonrasını bile düşünerek kurtuluş yatırımları yapan örgüt demektir. Kapitalist-komprador karışımının ağına düşmüş örgütler olsa olsa emekçilere ihanet örgütleri olabilir ancak. Ve ihanet örgütlerini tasfiye için imdat işareti vermek gereksizdir. Bu iş başkasına değil, emekçinin bizzat kendisine düşer.

KÂNİ ŞENGÜL

NOT :

Benim mücadelem doğru yolda olduklarına zerrece inanmadığım Petrol-İş yöneticileri iledir. Petrol ve Kimya işçileri ile mücadele etmek gibi bir tersliğe düşmeyeceğimi her aklı başında olan bilir. Bu nedenle üstüme kuduz köpekler saldırtılmasın! Çünkü ne onlara zehir atacak boş zamanım var ne sopa ile kovalayacak.. Karşıma muhataplarım çıksın da kara yüzlerini göreyim bir yol.. Olmaz mı a canım?

K. Ş.

Bu Vatan kimin ?

Her Cumhuriyet Bayramında meydanlarda küçük yavruları papağan gibi ezberleterek bar bar bağırtıp dururlar;

Bu vatan kimin?
Bu vatan toprağın kara bağrında
Sıra dağlar gibi duranlarındır
Bir tarih boyunca onun uğrunda
Kendini tarihe verenlerindir...

Küçükken bağırıpta farkına varamadığımız bu şiirin anlamını işçilik hayatımızda beş yılda altı işyerinden kovulduğumuz zaman çok iyi öğrenmiş olduk. Bu vatan bizimdir. Yani işçilerin, topraklı-topraksız köylülerin ve küçük esnaf ile arkasız memurundur. AMMAAA.. (!) SAVAŞTA ÖLMEK İÇİN...

Binlerce şehitin yattığı Çanakkalede ilâç için olsun bir tek zengin evlâdı, toprak ağası çocuğu bulamazsınız. Vatan, millet ve din uğruna diye cepheye sürülen ve gençliklerine doymamış işçiler, köylüler ve fakir aile çocukları olan subaylar cephede kahramanca şehit düşerlerken, yani vatanın bağrında sıra dağlar gibi yığılırken; İstanbul'da padişah efendi ve zengin kişiler İngiliz dostları, Amerikan dostları adında dernek kurup memleketi satmakla meşguldüler. Derken mukaddes kurtuluş savaşı başladı. Tıpkı bu gün olduğu gibi. Büyük Türk Milleti kendisine gerçek bir önder buldu. General Mustafa Kemal, kurtuluş savaşında gene işçi çocukları, köylü çocukları, küçük esnaf çocukları ve fakir aile çocukları olan subayların binlercesi şehit oldu. Vatan kurtuldu ve hain padişahla birlikte İngiliz ve Amerikan dostu olanlar memleketi bir İngiilz gemisi ile kaçarak terk ettiler.

Cumhuriyet kurulduktan sonra her 29 Ekimi mutluluk ve bağımsızlık içerisinde kutladık. O günlerde Türk toprakları üzerinde hiç bir yabancı bayrak Allaha çok şükür dalgalanmıyordu. Bu taaa büyük önder Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümüne kadar devam etti. Sonra 2. Dünya Savaşı ve bu vatanı kurtaranların çektikleri uzun kıtlık yılları. Sa vaştan yararlanıp zengin olan karaborsacılar. Ve bütün mahsulü elinden alınıp açlığa mahkûm edilen topraklı-topraksız köylüler. Fabrikalarda dipçik tehdidi ile çalıştırılan işçiler. Zonguldakta madene inmediği için öldürülen genç işçiler. Bütün bunlar tek parti devrinde Milli Şefin Türk Milletine sunduğu hediyeler oldu.

Derken sözüm ona demokrasi devri başladı. O zamana kadar ezilen ve horlanan işçilere ve köylülere politikacılar hemen bol keseden vaatlerde bulunmağa başladılar. Bu vaatler içinde neler yoktu neler. Grev hakkı, toprak reformu ve toplu sözleşme haklarından başka birde beş kuruşa hal ka satılacak yenice sigarasına kadar... O zamana kadr iş çileri ve köylüleri ezmekten özel bir zevk lan tek parti yö neticileri bile bu vaad modasına kendilerini kolaylıkla kap tırmışlardı... Ve sonunda 1950 yılının 14 Mayısında millet resmen beyaz ihtilâl yaparak, eli sopalı, çatık kaşlı ceberrut devlet sistemine karşı baş kaldırarak Demokrat Partiyi iktidara getirdi. Fakat köylülerin ve işçilerin kaderi bir tür lü değişmedi ve Cumhuriyet Bayramlarında yine küçük öğ rencileri patlatırcasına (Bu vatan kimin?) diye bağırtıyorlardı. Halk artık bayram gelmiş neyime havasına kapılmış tı. Vatandaşı olduğu Cumhuriyetin bayramının bile farkında değildi. Sınıflar arası uçurum işçilerin, köyüllerin, memurların ve subayların gırtlağını gittikçe daha çok sıkmaktaydı. Bu durumu ne Demokrat Parti, ne 27 Mayıs devrimcileri, ne Mr. Thomson ve Mr. Stenin hatırı için kurulan koalisyon hükümetleri ve ne de tek başına iktidara gelen A.P. hükü meti değiştiremedi.

Bu vatan için gözünü kırpmadan şehit olanların çocuk ları dün Yunanın, İngilizin, Fransızın çizmesi altında ezilip dayak yerlerken, bu günde haklarını almak için yaptıkları grevlerde ve boykotlarda toplum polisinden insafsızca da yak yediler ve hattâ öldürüldüler bile... Dahası var, 63 ku ruş için Zonguldakta jandarmalar iki işçiyi kurşunladılar. En ufak bir tehlikede aslan MEHMETÇİK diye omuzlarda taşınanlar, silâhını bırakıp işbaşı yaptıktan sonra hakkını istediği zaman hemen KOMÜNİST MEMET diye çile çekmeye mahkûm edilmektedirler. Bu vatanı biz kurtardık. Fa kat bu vatan yoksulluk içinde çalışanları kurtaramadı. Ger çi bu vatan bizim.. Vallahi de bizim... Billahi de bizim! Ama nasıl bizim?..

Bu vatan sokaklarında işsiz dolaşmak için bizim
Bu vatan hastahane kapılarından kovulmak için bizim
Bu vatan bir mezarlık toprağımız olmadığı için bizim
Bu vatan hak isteyince komünist diye damgalanmak için bizim
Bu vatan seçimlerde oy verip, bazı kişileri milletvekili yapmak için bizim
Bu vatan sadece ve sadece savaşta ölmek için bizim...
Ve de bu vatan kula kul olmak için bizim.
Fakaaat

Önemli bir açıklama

Telef on yolsuzluğunun belgesi

HUKUK İŞLERİ

Sayın Genel Başkanlığa

Mülkiyeti Konfederasyonumuza ait bulunan 47 90 40 numaralı telefonun Sayın İsmail Topkar tarafından İstanbul'da Gürün Handa Züccaciye mağazası sahibi Necip Kaptanoğlu'na devri ile ilgili 1. Bölge Temsilciliğinin 1 Eylül 1967 tarih ve 16744/10948/348 numaralı yazısı tet kik olunup aşağıda yazılı hususların Sayın Başkanlığınıza arzında fayda mütelâa edilmiştir.

1. PTT İşletme Genel Müdürlüğünün 31 Ağustos 1967 tarihli yazısından açıkça anlaşılacağı üzere telefonun mülkiyeti Türk-İş'e ait olmakla beraber devir işlemi 2/11/1964 tarihinde Sayın İsmail Topkar topkar tarafından yapılmıştır.

2. Türk-İş Anatüzüğünün 41. maddesinde Bölge Tem silcilerinin Konfederasyonu ilzam edecek tasarrufi muamelelerde bulunamayacakları, devir ve temlik yapamayacakları açıkça gösterilmektedir. Bu sebeple mezkûr telefonun Bölge Temsilciliğine üçüncü şahıslara devri ve sa tılması mümkün değildir. Şu kadar ki Sayın İsmail Topkar kendisine verilen umumi bir vekâletname ile anılan muameleleri ifaya yetkili kılınmış olsun.

3. Sayın İsmail Topkar'ın hareketi hadisenin intikal ediş şekline göre T.C.K. nun 508. maddesinde açıklanan emniyeti suistimal suçuna uymaktadır.

Olayın dava konusu olabilmesi için Sayın Başkanlığınızın emirlerine vabestedir.

Bilgilerinize arz olunur.

Saygılarımla.

ÜMİT TEOMAN
Hukuk Müşaviri

Mum ışık vermez dibine,
Faydamız dokunmaz işçiye
Adımız Türk-İş bizim,
Şimdilik yaşıyoruz,
Çalışma Bakanının cebinde.

Bundan önceki sayımızda Petrol-İş genel başkanı İsmail Topkar'ın Türk-İş'e ait telefonu ortağı olduğu söylenen bir züccaciyeciye sattığı veya devretti ği hakkında çıkan haberimiz iş çi kardeşlerimiz arasında çok geniş yankılar uyandırmıştır. Gerek telefonla gerekse yazı ile gazetemize başvuranlar, İsmail Topkar daha yeni başkan oldu ğu için böyle bir yolsuzluk ya pacağını tahmin etmediklerini, fakat bu haber eski başkan Zi ya Hepbir hakkında çıksaydı daha akla yatkın olacağını ifa de etmişlerdir. Bu bakımdan çok önemli açıklamayı yapmak zorunda kaldık.

ŞÖYLE Kİ...

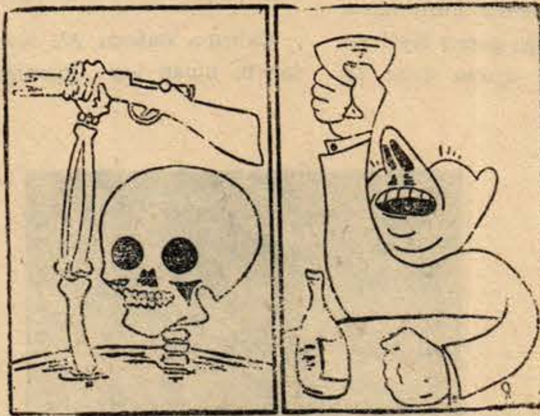
1) İsmail Topkar Türk-İş bi rinci bölge temsilcisi iken tele fon yolsuzluğunu yapmıştır. Kendisi o günlerde Petrol-İş Sendikasının da genel sekreteriydi.

2) Telefon yolsuzluğu herhangi bir iftira veya dedikodu olayı değildir. İsmail Topkar eğer şerefine düşkün bir kişi ise ken disini dolaylı yollardan bazı ki şilere müdafaa ettirmeğe çalışmaz ve adli makamlara başvurarak temize çıkmanın yollarını arar.

3) Bu olayda İsmail Topkar kanun nazarında bize göre suç ludur. Fakat bu olaya göz yuman Türk-İş'in yöneticileri de işçi sınıfı nazarında suçludurlar.

4) Türk Savcılık Müessesesi bu olayla ilgili kovuşturmayı işçi sınıfının geleceği bakımın dan bir an önce açmalıdır. Bu konuda kendilerini uyarmak en büyük görevimizdir.

5) Yolsuzlukla ilgili belgeyi ancak fotokopiden klişeye geçirtmek zorunda kaldığımızdan istediğimiz gibi okunaklı olmadı. Bu yüzden Türk-İş Hukuk Müşaviri Avukat Ümit Teoman'ın yolsuzlukla ilgili mütealasını açıklama yönünden aynen yayınlıyoruz.

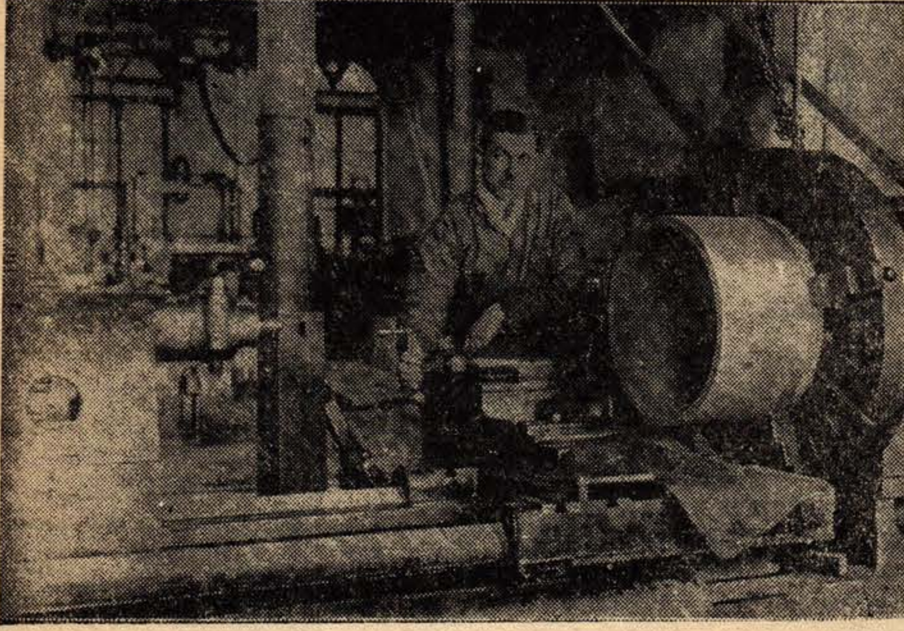
Neler yapmadık biz bu vatan için
Kimimiz nutuk söyledik
Kimimiz öldük...

Bu vatan barış zamanı yaşamak için toprak ağalarının
Bu vatan barışta yaşamak için zenginlerin
Bu vatan savaşta silâhiyle gelip, brışta ticaret yapanlarındır.
Ve bu vatan barışta işçiler ve köylüler iktidara gelemez diyenlerindir.
Şimdi anladın mı işçi kardeşim bu vatan kimindir?

ERTUĞRUL ALTAY

Atatürk devrinde işçi milletvekilleri

Atatürk emeği ile geçinen ve alınteri ile çalışan insanlara son derece saygı ve sevgi gösteren eşsiz bir kurtarıcıydı. Yaptığı konuşmalarının birinde bu gerçeği çok net bir şekilde ifade etmiştir.

İstanbul Meb'usu Tesviyeci Yaşar Bey.

İstanbul Meb'usud Kunduracı Hayrullah Bey.

Türkiyeyi düşman çizmesi altından kurtardıktan sonra Cumhuriyet ilân edilerek memleketi kurtaracak devrimlerin ve reformların uygulamalarına geçilmişti. Bu olumlu ve dünyanın geri bırakılmış ülkelerine örnek olacak hareket, maalesef büyük kurtarıcı Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümünden sonra başa geçenler tarafından bir takım çevrelere taviz olarak ve rilerek yarı yarıya yok edilmiştir. Atatürk Halk Partisini bütün halk kitlelerini bünyesinde toplayacak ve imtiyazsız-sınıfsız bir Türkiye yaratmak için kurmuştu. Fakat kendisinden sonra gelenler ilk iş olarak işçilerin sendikalaşma haklarını yok etmek için ellerinden geleni ardlarına koymaktan geri kalmadılar. Ve Millet Meclisine Halk Partisi olarak halkla ilgisi olmayan ağaları, patronları ve halk düşmanı kişileri doldurdular. 1950 yılında başa geçen Demokrat Parti daha başka bir taktik deneyerek işçileri gene Türkiye Büyük Millet Meclisine sokmamış oldu. Bütün bu kavgalar 27 Mayıs Anayasası ile çözümlendi. 1934 yılında basılan Siyasi Tarih kitabından aldığımız bu resimler: İşçiden, köylüden milletvekili olmaz diyenlerin ve partilerüstü politika diye işçileri uyutan Türk-İş yöneticilerinin suratına Atatürk'ün elinden inen bir şamardır.

DİĞER PARTİLER İŞÇİLERİ HAZMEDEMEZ

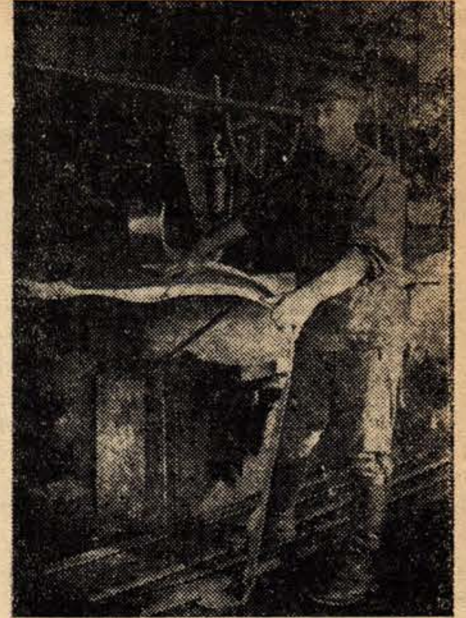
Adalet Partisinin kurulmasında en çok emeği geçen Nuri Beşer'e oynanan oyunu gene en yakın arkadaşı olan sendikacı Kaya Özdemiroğlu hazırlamıştır.

Nuri Beşer eğer biraz akıllı hareket etmiş olsaydı bu gün hiç değilse Adalet Partisinin genel sekreteri olurdu. Fakat bir işçinin Türkiyenin en büyük partisine genel sekreter olmasını hazmedemiyenlerin oyununa kurban oldu gitti Nuri Beşer.

Hoş Nuri Beşer'in bir anlamda ne Hasan Türkay'dan ne Kaya Özdemiroğlu'ndan ne de Seyfi Demirsoydan hiç bir farkı yoktur. Kafası ile her ne kadar işçi sınıfına ihanet etmişse de gene de ağaların ve patronların adamlarının sözünün geçtiği bir partide hizmet ettiklerine gene de yaranamayarak silindi gitti.

Çalışma Bakanı Ali Naili Erdem'in aman işçi kardeşlerim siz politika yapmayın bütün bu gibi işleri bizim gibi kasaba avukatı işveren adamlarına bırakın, hem gösterin bakalım hiç bir zaman işçiden milletvekili olmuş mu? diye konuşmalar yaptığı bir devirde bu resimler işçi sınıfına bir ümit kapısı olmuştur. 30 kuruş için kurşunlanarak öldürülen Zonguldak Kömür Madeni işletmelerinden iki kişiyi milletvekili yapan Atatürk ile işçilere amele diye hakaret eden İhsan Sabri Çağlayangil arasındaki fark son derece krokunçtur.

Bizim söyleyeceklerimiz bu kadar. Ne diyelim başka. İşçi sınıfı bir gün tam anlamı ile uyanır da bu aldatmacaya son verir.

İstanbul Meb'usu İşçi Hamdi Bey

Kastamonu Meb'usu Çiftçi Halil ve Ankara Meb'usu Çiftçi Muslihiddin Beyler.

Zonguldak Meb'usu Maden işçilerinden Hasan ve Esat Beyler.

Günümüzde bir milletvekili

Lâstik işçisi Rıza Kuas

Atatürk'in ileriyi görerek Türkiye Büyük Millet Meclisinde işçi ve köylü milletvekillerine yer verdiğini belgeleriyle ispatladıktan sonra günümüzde bir işçi milletvekili ile sizler için bu röportajı yapmağa karar verdik. Lâstik İşçisi Rıza Kuas sorularımıza şöyle cevap verdi:

SORU — Kısaca işçilik ve sendikacılık hayatınızı anlatır mısınız?

CEVAP — Ben köyde doğdum. Köylü çocuğuyum. 7 yaşına kadar köyde annemin yanında tarlada çalıştım. Sığırtmaçlık yaptım. İşçiliğe Tekel Kutu Fabrikasında yaz tatillerinde çalışarak başladım. Kilosunu 20 paradan yaz tatillerinde çivi doğrulttum. 1940-41 yıllarıydı ve yoksulluk ile savaş bütün hızı ile devam ediyordu. Tekelden çivi doğrultarak kazandığım para ile ancak defter ve kitap paramı çıkartabiliyordum. Derken yanında okuduğum ağabeyimi askere aldılar. Babam Balkan Savaşında gazi olduğu için mecburen beni köye yanına aldı. Köyde tekrar tarla işlerinde ve sığırtmaçlıkta çalıştım. Yaz aylarında da inşaatlarda işçi olarak çalıştım. Bu durum askere gidene kadar devam etti. 1949 yılınd askerden gelince 2,5 lira yevmiye ile GİZLİWAD lâstik fabrikasında çalışmağa başladım. 1950 yılında 4,5 lira yevmiye alırken sendikacılık yüzünden bu işyerinden kovuldum. 1952 yılında İstanbul Lâstik İşçileri Sendikasının Kazlıçeşme Şube Başkanlığına seçildim. 1954 yılında da Türkiye Lâstik-İş Sendikası Genel Başkanlığına seçildim. 1961 yılında DERBY Lastik Fabrikası'ndan kovulana kadar amatör olarak sendika başkanlığı yaptım. 1961 yılından sonra ücretli sendika başkanlığı görevinde çalışmağa başladıktan sonra TİP'i kurduk. Ve 1965 seçimlerinde işçi milletvekili olarak Türkiye Büyük Millet Meclisine girdim.

SORU — Sizce işçilerin sendikal ve politik teşkilâtlanmalarında ileri sürülen Partilerüstü Politika geçerli midir?

CEVAP — Partilerüstü politika diye bir şey olamaz. İşçi sınıfının politik teşkilâtlanması birinci derecede ele alınmalıdır. İşçi sınıfı, kapitalist sınıfların siyasi partilerinin karşısında teşkilâtlanarak kendi partisi içinde birinci derecede söz sahibi olmalıdır. Politika sahnesinde patronların kurdukları ve kurdurdukları ve bol para ile besledikleri ve beyendikleri adamlarını yamadıkları siyasi partilerin karşısında işçi sınıfı kendi partisi içinde örgütlenerek memleket yönetiminde her kademede (Muhtarlık, Belediye, İl Genel Meclisi ve Türkiye Büyük Millt Meclisi) söz sahibi olmalıdır. İşçi Sınıfının yararına karar almalı ve kanunları işçi sınıfının yararına çıkartmalıdırlar. İşçiler tam anlamı ile politik sahada teşkilâtlanmadıkları zaman kendi yararlarına kanun çıkması için beklemeleri hayal olur. Biz bunun için Türk İş'e karşı çıktık. Bu düzenin getirdiği aldatmaya son vermek için yeni bir kavganın içine girdik. Asırlardan beri geri bırakılmış, işçisi köylüsü horlanmış Türkiyemizin kapitalist düzen içinde kalkınamayacağı ve tam bağımsız demokratik bir ülke olamayacağı inancındayım. Bu bakımdan partilerüstü sendikacılık veya partiler dışı sendikacılık gibi burjuva sınıfının ve onların partilerinin uydurma görüşlerine itibar etmemek gerekir. İşçi sınıfına ve tüm emekçi sınıflarına tek faydayı gene kendileri birleşerek sağlayabilirler.

Rıza Kuas
İşçilik günlerinde

SORU — Bazı sendikacılar işçi sınıfının sırtına basarak yükselip, işçı sınıfından ayrılarak tam bir patron gibi hayat yaşamalarına karşı ne düşünüyorsunuz?

CEVAP — Bu gibi sendikacılar lüks hayat yaşamaları işçi sınıfını sömürmektir. Her dürüst sendikacının ve işçilerin bu gibi sömürgen sendika ağaları ile mücadele etmeleri bir namus borcu olarak ele alınmalıdır. Bu tip sömürgen sendika ağaları sadece işçileri sömürmekle kalmazlar. İşçi sınıfını politik açıdan da işveren partilerine satarlar. Bu ağaların maskelerini yere düşürmek gereklidir. İşçinin alınterinin karşılığını vermeyen, vergi kaçıran ve işçileri küçük düşürücü hareketlerle çalıştıran işverenlere özenen bu tip sendika ağalarını yıkacak gene işçilerin birlik içinde politik güç olmalarıdır. İşçi sınıfı haini soyguncu sendika ağaları bütün işçilerin geleceği için tehlikeli olmağa başlamışlardır. Bütün işçilerin mücadelemize katılmalarını ümitle bekliyoruz.

SORU — Kimya ve Petrol işkollarında çalışan işçi arkadaşlarımıza son söz olarak ne söylemek istersiniz?

CEVAP — Kimya ve Petrol işkollarında çalışan bütün işçi arkadaşlarımı diğer emekçilerle birlikte meclise bekliyorum. Türkiye Büyük Millet Meclisinde emekçilerin ve işçi sınıfının hakiki temsilcileri çoğunluğu aldığı takdirde Türk Halkı'nın mutluluk güneşi Türk Topraklarında parlayacaktır. Şunu hiç bir zaman unutmayalım: İşçiye fayda işçi sınıfına inanmış kişilerden gelir.

AV. NECATİ ERTÜRK GÖREVE BAŞLADI

Avukat Necati Ertürk sendikamızda göreve başlamıştır. Necati Ertürk bundan önce Bank-İş sendikasının hukuk müşavirliğini ve DİSK genel sekreter yardımcılığını başarı ile yürütmüş toplumcu bir hukukçudur. Kendisi devamlı olarak bütün gün sendikamızda görev görecektir. Aramıza yeni katılan Avukat Necati Ertürk'e başarılar dileriz.

TÜRKİYE KİMYA - İŞ GAZETESİ

Sahibi: Kimya-İş Sendikası adına Genel Başkan NECAT AKBAY • Yazı İşleri Müdürü : HÜSAMETTİN BAKAN • Teknik Sekreter: ERTUĞRUL ALTAY • İdare Yeri : MERTER SİTESİ • Telefon : 21 28 95 • Dizgi - Baskı : Özdemir Basımevi - Aydınlar Han No. 2, Cağaloğlu

YIL : 1 — SAYI : 5

DURMA

Durma karşımda alık alık
bre it
Sensiz bizim başımız durur
dik
Git buradan hiç
gelmemecesine git
Durma karşımda alık alık
bre it
Bu ülke senden çok benimdir.
Şahlanırsam bir kere
tamudur yerin
Koğmazsak seni burdaan bu
bir ölüm.
Durma karşımda alık alık
bre it
Bak hele şu Teksas'ın kelpine
Dolaşır durur hep kendi
kendine
Düşersin bir yol Mehmetçiğin
fendine
Durma karşımda alık alık bre it

DURMUŞ ÖZTÜRK Lâstik İşçisi

Haftalık çalışma 42 saat olmalı

Çalışma saatleri bakımından Türkiye en geride kalan ülkelerden biridir. Bu gün ileri dünya ülkelerinde işçiler haftada 42 saatlik çalışmayı bile fazla bularak iş günlerini daha da kısaltmak ve haftada 35 saat çalışmak için mücadele etmektedirler. Türkiyede çalışma saatlerini 45 saate indirerek haftalık 5 gün iş günü sistemini Kimya-İş Sendikası tam anlamı ile gerçekleştirmiştir. Kimya-İş sendikası bu güne kadar yaptığı toplu iş sözleşmelerinin % 95 inde haftada 45 saat ve beş gün çalışma sistemini işverenlere kabul ettirerek büyük bir başarı sağlamıştır.

Bundan sonra yapılacak toplu iş sözleşmelerinde Kimya—İş Sendikası işçilerin haftada 40 saat çalışmaları için gerekli mücadeleyi yapacaktır. İşçilerin uzun ömürlü olabilmeleri için iki önemli faktör gereklidir. Bunlardan biri iyi ücret, diğeri de yıpranmadan az çalışmaktır.

Bu gün Türkiyede işçiler iyi bir ücret almadıkları gibi haftada 45 saat ;alışmak zorunda bırakılarak ölüme mahkum edilmektedirler.

Sanki işçilere bir fayda getirecekmiş gibi meslisten acele tarafından çıkartılan 931 sayılı İş Kanununu bile halâ ortaçağ kafasını güderek işçileri haftada 48 saat çalıştırma hakkını işverenlerin eline vermiştıı.

Bu durum bir bakıma çok normaldir. Ali Naili Erdem gibi bir kasaba avukatından Çalışma Bakanı olursa ve bu adam da hayatında bir defacık olsun sırtı terlememiş yani haftada 48 saat ;alışmamış bir kişi olursa, işçiler de insafsızca haftada 48 saat çalışmaya mecbur olurlar. Dünyanın ileri ülkelerinde çalışma saatleri aynen çıkartılmıştır. Dikkatle incelemekte fayda vardır.

İleri Sanayii Ülkelerinde Haftalık Çalışma Saatleri:

	Haftada
A. B. D.	41 saat
Batı Almanya	43 saat
İngiltere	45 saat
İrlanda	43 saat
İtalya	43 saat
Japonya	41 saat
Norveç	41 saat
İsveç	43 saat
İsviçre	44 saat
Fransa	45 saat
Finlandiya	42 saat
Danimarka	42,5 saat
Kanada	40,8 saat
Avusturya	42,2 saat
Yeni Zellanda	40 saat
Belçika	39 saat

Cemal Polat kimdir ?

Merbolin boya fabrikasında baştemsilci olan Cemal Polat aslen Dersimli bir köylü çocuğudur. Fazla uzun boylu bir tahsili yoktur. Fakat kendisini yetiştirmesini bilmiştir. Evli ve üç çocuk sahibidir.

Işçiler birlik olmalıdır

Emekçi çalışıyor ve sermaye gelşierek bir iş sahası meydana getiriyor. Sermaye geliştikçe emeğin karşılığını vermiyor ve emekte olduğu gibi kalıyor. Bu nun sebebi gayet açıktır. İşverenler milyonlarca lira kâr etmekten başka hiç bir şey düşünmüyorlar. Ceplerine indirdikleri bu kârları yaratan işçilerin en ufak bir isteklerinde hemen yüz çeviriyorlar. Ve işçinin sırtından kazandıkları bu paraları Avrupada, Londrada ve Pariste güzel güzel harcarlar. Artanı ile de poker oynarlar, eğer kaybederlerse acısını fedakâr işçiyi sıkmak ve zorlamakla çıkartırlar. Ve ikinci bir harcamaya hazırlık yaparlar. İşçiye hiç demezler ki: Bu parada senin de hakkın vardır. Hayat pahalılığı hızla yükseliyor. Bunun karşısında senin geçim durumun ne derecedir? Aldığın ücretle geçinebiliyor musun ve ya aile fertlerini geçindirebiliyor musun? Nasıl olsa ben rahatım, zevkim yerinde, sende ayda bir et yüzü görüyor musun, sağ mısın yoksa hasta mı sın? Bu tip soruları işçilere soracak işveren memleketimizde hiç yoktur. Ve olması da imkân sızdır.

Ne hikmettir ki işverenler başka taraflara verdiği 1000 li rayı 500 lirayı aramaz da, işçi ye sıra geldi mi 5 kuruşun he sabını dinine imanına kadar sorar. Ben bu gibi hareketlerin tam olarak karşısındayım. Bir işveren eğer işçisinin yaşama durumunu yakından inceleyerek hareket ederse daima kârlı çıkar. İyi ücret alan işçi daha iyi randıman verir. Üretim yükselir ve buna karşılık masraflar azalarak kâr oranı büyük ölçüde yükselir. Huzuru yerinde ve emeğinin karşılığını alan bir insan mutludur. Yarına güvenle bakar. Zorla geçinen ve karnı aç bir işçinin işlerinde ne derece başarılı olacağı çok şüphelidir.

İşçilerin insan gibi yaşamalarını kabul ettikleri zaman işverenler daima kârlı çıkarlar. Bu na karşılık gerçekleri kabul etmedikleri zaman daima zararlı çıkarlar.

MAZLUMUN AHI TAHTTAN İNDİRİR ŞAHI

İşverenler artık kusura bakmasınlar da şu emeğimizin karşılığını versinler. Ya cüzdana ya vicdana el atsınlar. Dinimiz de de vardır. İşçinin alınteri kurumadan onun emeğinin karşılığını vereceksin diyor. Ama kimin neyine diye değil alınteri, işçinin kanı kuruyor da yine de vermek istemiyorlar. Vermek istemezler de. Bunun tek çıkar yolu işçilerin birlik içinde hareket ederek teşkilâtlanmaları gereklidir. İşçiler birlik ve beraberlik içinde oldukları zaman dünyada yapamayacakları şeyler yoktur. İşçiler birlik içinde oldukları zaman zafer kazanırlar. Eğer birlik olamazlar sa her zaman sömürülmeye mahkûmdurlar. Birliği bozmak ve toplumun menfaatlerini şahsi çıkarlarında kullanmak isteyenler çıkabilir. İşçiler uyanık davranmayıp bu gibi fesatların sözlerine itibar etmezlerse ve yalanlarına kanmazlarsa haklarını her zaman alırlar. Bu gibi fesatların sözlerine kandığımız takdirde işverenler bizi hemen kapı dışarı etmenin yollarını kolaylıkla bulurlar. Bizim yerimize de ücreti düşük yeni işçiler alıp sömürmeye devam ederler. İşverenler yeni işçileri düşük ücretle çalıştırarak eski işçilere verdilkeri tazminatı onların sırtından çıkartmanın kolayını bulmuşlardır. Yani sen 25 lira yevmiye alıyorsan, seni çıkarttığı zaman yerine alacağı işçiye 13 lira yevmiye verecek ve 12 lira kârla da senin tazminatını çıkartacak. Böylelikle zararını kapatacaktır.

Büyük Kurtarıcı Atatürk şöyle diyor:

«Refah ve saadet çalışanların hakkıdır.»

Fakat görüyoruz ki çalışmayanlar refah içerisinde hayat sürerlerken, çalışanlar bu haktan mahrum bırakılmışlardır. Elbette bu durum böyle sürüp gidecek değil. Bütün Türk halkı ve bizde davamıza sahip çıkacağız. Davamızı sonuna kadar savunacağız. Gelecek günlere ümitle bakıyor ve güveniyoruz. Sonunda bütün işçiler muzaffer olacağız.

CEMAL POLAT

Merbolin Boya Fabrikası Baştemsilcisi

Acı bir kayıp

Gazetemizin bu sayısında, Amerikan İşçi Sınıfı'nın kurtuluşu için yeni bir kuruluşa doğru gidişe başlayan haberi vermeğe hazırlanırken, Walter Mitchell'in ölüm haberini aldık.

Walter Mitchell'in kişiliği hakkında çok uzun bir şey söylemeğe hacet yoktur. Kendisi işçi sınıfından yana ve Amerikayı çirkinleştiren kapitalizmin ahlâksızlığına karşı çıkan yürekli ve mert bir sendikacıydı.

ICF (Uluslararası Kimya ve Genel Fabrika İşçileri Federasyonu) üyesi olan ICWU (Amerikan Kimya İşçileri Sendikası) ya bu acı kayıplarından ötürü üzüntülerimizi bildirir, derin acılarını paylaşırız.

Türkiye Kimya-İş Sendikası Genel Yürütme Kurulu

Amerika'da 2. nci konfederasyonun temelini atanlar, UAW Genel Başkanı Walter Reuther ve Amerikan Kimya İşçileri Sendikası Genel Bşk. müteveffa Walter Mitchell

Kısa... Kısa...

GENEL BAŞKAN FRANKFURT'TA YAPILACAK OLAN KONGREYE GİTTİ

Genel Başkan Necat Akbay ICF (Uluslararası Kimya ve Genel Fabrika İşçileri Federasyonu) tarafından düzenlenen Sanayide Demokrasi adlı konferansa katılmak üzere Frankfurt'a gitmiştir. Genel Başkanla birlikte kardeş Lâstik-İş Sendikası yöneticileri de aynı konferansta hazır bulunacaklardır. Genel Başkanın bu gezisi Aralık ayının başında son bulacaktır.

İZMİR'DE GREV

İzmir Şubemiz tarafından teşkilâtlandırılarak toplu iş sözleşmesi için büyük çabalar harcanan Sait Akbaşoğlu Oksijen ve Buz Fabrikasında sendikamız grev kararı almıştır. Uzlaştırma Kurulunun verdiği kararı bütün işçiler kabul etmelerine rağmen işveren kabul etmemiştir. İçinde bulunan Veis Akbaşoğlu Bu arada gene ayni işyerinin na ait işyerinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkisini sendikamız almıştır. Son durumun tamamiyle sendikamızın lehine gelişmesi üzerine bütün işçiler tüm olarak greve katılacakları oylamasını da sendikamız kazandığını söyledikleri gibi yapılan grev mıştır. Grevle ilgili olarak bütün işlemler tamamlanmış ve üst kuruluşumuz DİSK'e gereken bilgi verilmiştir. Kimya — İş Sendikası İzmirdeki grevi mutlaka başarıya ulaştıracak ve sarı sendikacılık çevrelerinden ümitlenen işverenleri hayal kırıklığına uğratacaktır.

FAKO

Leventte kurulu Fako İlâç Fabrikasında bu yıl yapılacak zamlar sendikamızın müracaatı üzerine arttırılmıştır. Bu devre yapılan zamlar işçilerin ücret gruplarına göre düzenlenmiştir. Zamların uygulanması ile ilgili olarak baştemsilci İrfan Gültekin ve diğer temsilci arkadaşlarımızla tekrar görüşülerek mahzurların ortadan kaldırılması sağlanacaktır.

ROCHE

Sendikamızın toplu iş sözleşmesi yaptığı Roche İlâç Fabrikasında çalışan işçi arkadaşlarımızın dilek ve istekleri için temsilcilerle bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıda işyerinde işçi arkadaşlarımızın durumları tek tek görüşülerek, yıl sonunda yapılacak zamlar konusunda temsilci arkadaşlarımızın fikirleri alınmıştır. Bu konuda tekrar yapılacak toplantıdan sonra durum bütün açıklığı ile işçi arkadaşlarımıza açıklanacaktır.

WANDER-CİBA'DA KİMYA-İŞ YETKİ ALDI

İsviçre sermayeli Wander — Ciba ilâç fabrikasında toplu iş sözleşmesi yetkisini sendikamız almıştır. Bu işyerinde yapılacak toplu iş sözleşmesinin esaslarını tesbit etmek için bütün üyelerimiz devamlı olarak sendikamızda toplanarak durumu gözden geçirmektedirler. Kimya— yerinde genç bayan işçi kardeş İş Sendikası Wander — Ciba işlerimizin sayesinde çok güçlü bir şekilde işvereni ürkütmektedir.

TÜRK-HENKEL'DE TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ

Gebzede kurulu Türk — Henkel (eski Kimyaderman) toplu iş sözleşmesi görüşmeleri bu ayın içinde başlıyacaktır. Yapılacak toplu iş sözleşmesinin taslağı tam olarak hazırlanmış ve işverene verilmiştir. Toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde işvereni işveren sendikası temsil edecektir.

Petrol-İş Pe-Re-Ja'da Sarı Sendikacılık yapmıştır

Petrol-İş'in sonradan olma genel sekreteri Özkal Yici bir yazısında Pe Re Ja'da Petrol-İş'in yaptığı sarı sendikacılığı örtmeğe çalışarak: Biz dedikodulara iltifat etmeden hizmet amacı gütmekteyiz, şeklinde konuşmaktadır. Özkal Yicinin bu sözleri gerçeklere tamamen aykırıdır. Petrol-İş sendikası sadece en canlı örneği ile işçilere hizmet değil eziyet yapmıştır. Pe Re Ja'da Kimya-İş temsilcisi olduğum için çıkartıldım. Bir işçi arkadaşınız olarak sizlere gerçekleri anlatayım.

PETROL-İŞ'İN SARI SENDİKACILIĞA GİRİŞİ

Pe Re Ja'da çalışan 115 işçiden 75 i tam bir beraberlik içinde Kimya-İş'e üye olduk. Kimya-İş yetki almak için ilân verdikten sonra sizler uyandınız ve işveren Kemal Has'ın göz kırpmasıyla işçi arkadaşlarımızı kenarda köşede sıkıştırarak aldatmak istediniz. Hattâ bununla da yetinmeyip hiç bir yabancının giremiyeceği işyeri yemekhanesinde Petrol-İş'ten Cumali Yılmaz ve yanında niçin taşıdığı belli olmayan bir bayanla gelip benimle görüştüler. Hattâ idare âmiri Muzaffer Bey, Cumali Yılmaz'a işyeri yemekhanesine girmesi için izin vermeyince Cumali Yılmaz Muzaffer Beyi sertçe haşlayarak:

Biz işveren vekilinden izin alırız. Kemal Bey Adalet Partilidir, bizi sever, dedi ve dediğini de yaptı. Bunu hiç bir zaman Petrol-İş inkâr edemez. Bu mudur gerçek sendikacılık? Bu mudur işçilere hizmet Sayın Bay Özkal Yici?

PETROL-İŞ PE RE JA'da SARI SENDİKACILIK YAPMIŞTIR

İşçileri aldatamayınca Petrol-İş Sendikası işverenle anlaşarak işverenin adamlarına verilen üye giriş fişlerini zorla işçilere doldurtmak istediniz. İşçi arkadaşlarımızın büyük bir kısmı bu alçaklığa karşı direndiler. Daha çok işe yeni giren işçileri kaydettiniz ve bu giriş fişlerinin üstünde PE RE JA şirketiinn damgası vardı. Bu fişleri Cumali Yılmaz ve Neşet Önal Coca Cola fabrikasından alarak Petrol-İş'e götürdüler. Zaten getirenlerde bu iki kişiydi. Tabii sendikada karar almak için fişlere bakınca üstlerinde işverenin damgasını görerek uyandınız ve fişleri geri gönderdiniz. Bu sefer damgasız giriş fişlerini imzalatmak için yeniden işkence başladı. Bu sefer bütün işçiler imza atmadı. Ve... Ruhi

Hüseyin Tezbaşaran
Pe Re Ja'dan kovulan Sendika Temsilcisi

Doğuin ve Servet Yapar adında iki zavallı kiralık kişileri bularak kartonlara yapıştırılarak Bölge Çalışma Müdürlüğüne verilen sahte üye giriş fişlerini düzenleterek işveren Kemal Has' la birlikte aradan sıyrıldınız. Savcılık her ne hikmetse işveren ve Petrol-İş hakkında takipsizlik kararı verdi. Buna rağmen bu işte maşa olarak kullanılan Ruhi Doğuin ve Servet Yapar'ı savcılık suçlu bulmuştur. Bu kişiler memurdurlar ve kendilerine emir verilmeden hiçbir şey yapamazlar. Durum böyle iken çok sayın Özkal Yici hâlâ gerçek sendikacılık diye söylenip durmaktadır.

İŞÇİNİN OCAĞINA İŞVERENLE ORTAKLAŞA İNCİR DİKEN SENDİKA PETROL-İŞ

Gerçek Sendikacılığa nasıl uydurursunuz bilmem ama Bay Özkal Yici Petrol-İş Sendikası yüzünden Pe Re Ja'da birçok işçinin ocağına incir dikilerek söndürüldü. En sonunda Kimya-İş Sendikasının temsilcisi olduğum için işimden kovuldum. Ama hiç bir zaman paraya tenezzül edip işçiyi satanlarla mücadele etmekten geri kalmadım. İşveren Kemal Has sadece Petrol-İş'le toplu iş sözleşmesi yapmak için çıkarttığı işçi arkadaşlarımıza gerekli tazminatları fazlası ile vermek istedi. Tabii bu fazlalığı Petrol-İş'le yapmayı düşündüğü toplu iş sözleşmesinde fazlasıyla telâfi edecekti. İşte böyle Özkal Yici, Petrol-İş'in yüzünden çok ocaklar söndü ve çok arkadaşımız işten kovuldu. Sizlerin menfaatiniz için yapmıyacağınız şey yoktur. İşçi sürünecekmiş, işçinin çocuğu aç kalacakmış vız gelir size.

KEMAL HAS PETROL-İŞ'İ SİYASİ YÖNDEN DESTEKLERMİŞ!

Pe Re Ja işyerine mal sahibi gibi istediği zaman girebilen Cumali Yılmaz ve Neşet Önal'a bir gün şu soruyu sordum ve şu cevabı aldım.

Soru: Petrol-İş Sendikası neden araya girip işçileri bölmeye çalışıyor? Kemal Has Niçin Petrol-İş'i tercih ediyor?

Cevap: (Cumali Yılmaz tarafından) Efendim, Petrol-İş Sendikası Türk-İş'e bağlıdır, Kemal Has da koyu bir AP lidir. Kendisi aynı zamanda Coca Co la'nın sahibidir. Kimya-İş Sendikası Disk'e üye olduğu için Kemal Has Kimya-İş'le toplu İş Sözleşmesi yapmak istemiyor.

Cevap: (Neşet Önal tarafından) Aynı zamanda bizim Genel Başkanımız İsmail Topkar liman işçilerinin grevinde gümrükte kalıp çıkartılamıyan Coca Colanın ham maddelerini greve rağmen gümrükten çıkarttığı için Kemal Has kendisini çok sever ve çok iyi tanır.

Yukarıdaki cevapları hiç utanmadan veren Petrol-İş'in organizatörleri Cumali Yılmaz ve Neşet Önal gene hiç utanmadan aynen 40 işçinin huzurunda hem de Petrol-İş sendikasının toplantı salonunda tekrarlamak gafletini gösterdiler. Bunun için mi Pe Re Ja'ya burnunuzu sokarak, işçileri sefil ederek Petrol-İş'ten yetişme sarı sendikacı Şakir Şener'e yem diye ikram ettiniz? Hem Kimya-İş'e Partili Sendikacılık yapıyor diye çamur atın, hem de Partiler üstü sendikacılık yapıyoruz diye AP li işveren Kemal Has'ın eteğinin altına sığının. Üstelik kendi adamlarınız da bunu defalarca ve iftihafla söylesinler! Gerçek sendikacılık ve işçilere gerçek hizmet bu mudur? Bunun adına sadece eziyet derler. Çok sayın bay Özkal Yici, Petrol-İş ne yapsa nafiledir. Boşu boşuna mağdur ettiğiniz Pe Re Ja işçisi bunun hesabını sizden mutlaka soracaktır. İşte o zaman Petrol-İş doğru yola gelecektir. Petrol-İş'in bütün üyeleri bu görevi amaç bilmelidirler. Yani işçilere eziyet eden yöneticilerini bir yolunu bunlup mutlaka değiştirmelidirler.

HÜSEYİN TEZBAŞARAN
Aşçı
Pe Re Ja'dan Kovulan Kimya-İş Temsilcisi

AFET SEVİNÇ EVLENDİ

Birleşik Alman İlâç fabrikasında işverenin yaptığı kanunsuz haraketlere karşı çıkarak gerçek bir karakter örneği ortaya koyan arkadaşlarımızdan Afet Sevinç Nail Başaran ile evlenmiştir.

Afet Sevinç'in düğününde bütün iş arkadaşları ve aile yakınları hazır bulunmuşlardır. Kimya — İş Sendikası Afet Sevinç ve eşine mutluluklar diler.

Sonbahar çayı

Kimya—İş Sendikası İstanbul Şubesinin düzenlediği Sonbahar Çayı neşeli bir hava için de yapılmıştır. Çaya 500 kadar işçi arkadaşımız gelmişler ve iyi bir şekilde eğlenmişlerdir.

KİMYA-İŞ SENDİKASININ YENİ ADRESİ

Kimya-İş Sendikası
Londra Asfaltı üzeri Merter Sitesi Lâstik-İş binası — Topkapı/İSTANBUL
Telefon : 21 28 95
Yazışmaların yukarıdaki adrese göre yapılmasını önemle rica ederiz.

Amerikada 2 ci

(Baştarafı 1. sayfada)

kasının da katılacağı anlaşılmaktadır. Tarihin akışı daima ileriye ve devrimlere doğrudur. Bu çarkı geriye doğru döndüreceğini sanan üç kâğıtçılara, beş kâğıtçılara, kap-kaççılara sözü müz şudur: Kapıpta kaçan mı?

Yaşasın Türk işçi sınıfı Yaşasın bütün dünya işçileri! Yaşasın dayanışma.

Bursa nutku

(Baştarafı 1. sayfada)

SINI İSTEMİYECEK... DİYECEK Kİ: «BEN İMAN VE KANAATIMIN İCABINI YAPTIM. MÜDAHALE VE HAREKETİMDE HAKLIYIM. EĞER BURAYA HAKSIZ GELMİŞSEM, BU HAKSIZLIĞI MEYDANA GETİREN SEBEP VE ÂMİLLERİ DÜZELTMEK DE BENİM VAZİFEMDİR.»

İŞTE BENİM ANLADIĞIM TÜRK GENCİ VE TÜRK GENÇLİĞİ...

Grevci Magirus işçileri konuşuyor

Bizler Magirus fabrikasının çilekeş işçileriyiz. Bizler, patronlara boğaz tokluğuna çalışarak, milyonları kazandıran ve kasden çağ dışı bırakılmış emekçileriz. Ve bizler, yıllar yılı çalışıp bir türlü doymayan ve doymadan ölen nasırlı ellerin sahipleriyiz.

Dayanamadık gayri... Kafalarımızda başlıyan sınıf bilinci kamçıladı bizleri. Anayasada belirtilen ve insanca yaşamamızı sağlıyan kanuni haklarımızı istedik. Fakat vermediler. Çünkü, bizleri halâ köle, halâ kul biliyorlardı haramzadeler. Uyandığımızın farkına varmamışlardı sermaye fahişeleri.

Evet, dayanamadık gayrı.. ve bir Kasım sabahı, elimizde nasırlar, midemizde açlık sancıları, cebimizde Anayasa dayandık uşşşak kere uşşakların göğsüne. Kapı dışarı ettik hepsini birden bir leş kargası gibi. Anayasamızın bizlere tanığı haklarımızı kullandık bilinçli bir şekilde. Çoluk-Çocuk, ana-baba ne varsa hepusini savaşa davet ettik. Ve he pbirden, hep bir ağızdan haykırdık kurtuluş türküsünü...

Hey gidi insanlık hey..
Hey gibi, vatan, millet, Sakarya sözlükleri hey..
Ve hey gidi, çürümeye yüz tutmuş, kokuşmuş kapitalizm düzeni hey..

Çalışan biz, didinen biz, makinaların paslı yağları arasında can veren biz, savaşlarda en önde ölen biz... Ama, idarede, ama adliyede, ama hakta, ama milli gelir dağılımında üvey evlât yerine konan yine de biz.

Yok beğler yok, artık bundan böyle kırkharami yağmacılığı.. Artık, yalanlarınızla, dolanlarınızla pas tutmaz özgürlüğün çeliği... Artık, yirmi altı milyonu istediğiniz gibi soyamıyacak, öldüremiyecek ve çalıştıramıyacaksınız.. Sizde çalışmağa, hem de en aşağı bizim kadar çalışmağa mecbur kalacaksınız günün birinde..

Saadet bankası

Yağmur yağıyor yağmur, gönül penceresinin camında,
Yağmur yağıyor yağmur .... akşamında..

Mevsim Sonbahar. Tabiat ana elbise değişiyor artık. Sarımsı yapraklar, yükseklerden düşmenin acısını duya duya kasırganın önüne düşmüş, mavi Marmaraya doğru hızla gitmektedirler. Anasız ve kupkuru yaşamaktansa, denizde boğulmayı tercih eden bir halleri var adeta...

Hava kusuyor hasta bir çocuk gibi. Yağmur tanecikleri kentin sokaklarını geçilmez hale getirip, kanalizasyon şehri durmadan tehdit ediyor.. Bulutların karanlığa boğduğu İstanbul şehrinde bir gitar mevsimin hüznünü şu sözlerle dile getiriyor:

Bir dal gibiyim, yaprakları dökülmüş,
Bir dal gibiyim, kopmuş ağacından,
Rüzgârların attığı bir dal,
.... Akşamında..

Hava hüzünlü, müzik hüzünlü. Ve bu hüzün dağıtmaya çalışan titrek vücudun, titrek kafam.. Yürüyorum Beyazıt'a doğru, yürüyorum elimdeki adrese. Ve soruyorum titrek bir vatandaşa Yeni Saray Düğün Salonunu.

Öz vatanımda bu üçüncü sürgün,
Ne inancımı söndürebildiler,
Ne de korkutabildiler bir gün...

Düğün salonundayım. Caz ve dans.. Neş'e ve eğlence... Hayatın tadına vara vara ve o tadı duya duya yaşanılan bir gün.. Sde ve Temiz. Ne bir komisyoncunun boğuk öksürüğü, ne bir tefecinin biçimsiz göbeği, ne de çıt kırıldım bir milyonerin (MODAMSI) çocuğu var salonda. Sadece emeğiyle geçinenlerin şarkısı, türküsü, hayat dolu kahkahaları var. Caz çaldıkça, manevi ufukların ötesinde yaşıyan kalplerde çalıyor ve çarpıyor durmadan.. Ve caz çaldıkça, yağkmur tanecikleri kadar sade ve temiz alın terleri piste düşüp, şerefli yaşamanın gururunu dile getiriyor.. Evet, Kimya-İş'in çay partisinde işçiler, işçi çocukları, işçi aileleri eğleniyorlardı, uyanık ve sınıf bilincine vara vara..

Nihayet düğün salonunu, sigara dumanları bir perde gibi sararken, SAADET BANKASININ REKLAMI ŞUNLARI YAZIYORDU: İŞÇİNİN DOSTU İŞÇİDİR... SINIF BİLİNCİDİR.. İŞÇİLER MECLİSE..

Kimya-İş Sendikasının değerli yöneticilerine memnu niyetlerini ifade edip, neş'eyi değil, salonu terkeden emekçi kardeşlerimin arkasından, dünyanın en güzel melodisi çalıyordu...

Şimdi akşamlar ağlıyor umutlu ve sessiz,
Akşamlar ağlıyor, gönül pencerenin camında
Yağmur yağıyor yağmur .... Akşamında..

Ne mutlu Kimya-İş yöneticilerine ve ne mutlu sınıf bilincine varmış emekçi kardeşlerime.. Şüphesiz ki irade savaşındaki galibiyet, bizlere yani biz emekçi işçilere mut lu yarınları getirecektir...

MAHMUT BAKSI

Nükleer araştırma mensuplarının örnek hareketi

Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezinde çalışan arkadaşlarımız örnek bir hareket yaparak bir köylü çocuğunu yatılı olarak Haydarpaşa Lisesinde okutmak için el birliği ile çalışmaktadırlar.

Nükleer Araştırma Merkezinin ek inşaatlarında sucu olarak çalışan cin gibi bir Anadolu çocuğu vardı. Yeşil gözleri zekâ fışkıran bu çocuk bir gün Profesör Sait Akpınar'ın dikkatine çarpar. Profesör Akpınar zeki bir Anadolu çocuğunun durumunu işyerinde çalışan arkadaşlarımıza intikal ettirir. Küçük İsmail Yılmaz, yapılan zekâ testinde de başarı gösterir ve böylece ortaklaşa alınan karar ile İsmail yatılı olarak Haydarpaşa Lisesinin orta kısmına bütün masraflar Nükleer Araştırma Mensupları tarafından karşılanarak yatırılır. İsmail Yılmaz şimdi ba şarılı bir öğrencidir. Bu davranışları ile ortaya tam bir toplumculuk örneği koyan Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi mensuplarını takdirle anarken, İsmail Yılmaz'ın babasının ve öğretmeninin gönderdiği mektupları aynen yayınlıyoruz.

11/10/1968

Ben İsmail'in babası olarak onun hayatını ve yarınını kurtarmak isteyen siz değerli Nükleer Araştırma Merkezi Mensuplarına teşekkürü bir borç bilirim. Bundan böyle oğlum İsmail'i sizlere emanet eder, saygılarımı sunarım.

Hasan Hüseyin Yılmaz
Babası

Çok Değerli Nükleer Araştırma Merkezi Mensupları

Alkayaoğlu köyü gibi Anadolu'nun kat kat dağlarla çevrili, ıssız ve çorak, yüzyıllarca bir avuç toprakla pençeleşen yolsuz, susuz, ışıksız ve kasabaya dokuz saat olan bir beldenin içinden ufak bir kıvılcımı koskaca alev haline getirmek isteyişiniz sizlerin aydın ve yurdunu seven, bu insanları bağrımıza basan mutlu insanlar olduğunuzu gösteriyor.

Ne var ki milyonlarca ışık bekleyen, gözleri tıpkı onun gibi donuk ve fersiz İsmailler vardır. Üzerinde paramparça elbiseler, ayakları yalın, yırtık Ankara lâstiği nin içinde buz tutan milyonlarca İsmailler. Kısaca böyle bir ulusal görevi yerine getirdiğiniz için İsmail'in öğretmeni olarak siz değerli kişilere saygıyı bir borç bilirim.

CUMALİ FİKİRCİ
Alkaya Köyü Okulu Müdürü
11 Ekim 1968